

— Անոր ոտքերը չկան, նկատեց ոտտի-
կանը:

Հաճի Մարը կիսուած էր մէջտեղէն:

Մենք, մենք կը կիսուէինք մեր հոգիներ-
բուն մէջ:

— Մայր...:

Հաճի Մար կը սուգուէր քիչ քիչ՝ գիշեր-
ուան մութին մէջ:

— Մի՛ վախնար, մի՛ վախնար, գաւազս...

Խաչ կը հանէ ան:

— Մայր...:

ՆԻԿՈՂՈՍ ՍԱՐԱՅԵԱՆ

Փարիզ 1930

ԵՐԿՐԱՆՁԱՏՈՒՄ

Երգահան Արա Պարթևեանին:

Ջուրէն ծընած մենիկ լուտա՛ս լայնազանգ,

— Որ ջուրին մէջ կը ձրգէ ծիւն արծազանգ,—

Մէկ սրբունքին վըրայ կողմուն... , անխրո՛վ... ,

Կ'անշարժանայ Կարապն ահա ժամերով:

Սեւակըտուց կ'օծանայ վիզն ըսպիտակ,

Աքէն ի ձախ, սողոսկելով թեւին տակ.

Կը ժանեկի՝ զարնան կապոյտ շունչէն զով՝

Լանջափետուրն իր՝ թաւաղու բացուածով:

Թող նրմաններն իր անայեակ հեռանան.

Կըտուցն իրենց թող փնտրէ սէզի շիւղ,

Տիզմին մէջ որդ եւ կամ ձկնիկ մը ի լիւղ:

Ինք, երկրանջատ,— անդենահա՛ւ Նիրվանան,—

Կը խոկայ գոգ իր թրուիքին գերագոյն,

Կամ հուսկաւուր երգին վրսեմ վանկերուն. .:

Պ Ա Տ Ա Ս Խ Ա Ն

Պոլսականոս երուանդ Քոչարիմ

Յանկարծ, անկիւնն երբ դարձանք...

— Արեւիկն տակ յուլիսի՝

Երկանաքա՛ր հըրակէ՛զ՝ բիլ ջաղացքին Պոլիսի,

Կ'ալիւրանայ դարադէ՛զ՝ ճերմակ շաւիղը՝ նաշիճ...:

Նըշան-Թաշի լայնարձակ թաւշագորգե՛րը փռշի...:

Յանկարծ, անկիւնն երբ դարձանք, փրթաւ դէմի դարպասէն՝

—Ա՛հ, ո՛ւր արդեօք, այդ ժամուն, իր խորհուրդին կը սպասեն...—

Նոճեհասակ մ'երկնամոյն՝ շրշուն իր սեւ բեհեզէն...:

Ելեքս իրար մենք մոռցանք... Ու մեր քայլերն ի՛նչ հեզ են...:

Սեւալարշաֆ՝ գերթ կաքաւ, պարագնացիկ, պայազաս,

Ան մօտեցաւ... մօտեցա՛ւ... Ընտել եղնիկ մը ազաս՝

Որ կը դիմէ փաղաքուշ հոգեփարմանդ հիւրընկալ...:

«Օ՛, գեղեցի՛կ էք, հա՛նրմ, Աստուա՛ծ վըկայ՝ գեղեցի՛կ...»

Իր ծըխաստուեր լաչակուած ժըպիտովն հուր եւ հրծիգ՝

«Շընորհակա՛լ եմ» մնեց, զլուխն հակելէն յամրաքայլ...:

ՎԱՀՐԱՄ ԹԱԹՈՒԼ